

Jaiival- kuntalainen

S.U.R.J

1/1997

M
A
R
M
O
S
S
A

Tasokasta vatsatanssia
tunnelmaa tuomaan.

Satu Hyriäinen, gsm: 040 5241 518

METAL LINK KY

Jussi Kangasniemi

**Isokorventie 4 37150 NOKIA
puh./ fax. 3422343, 949817367**

**MUOTIT, LEIKKAIMET JA
TEOLLISUUDEN TYÖKALUT**

Taivalkuntalainen

1/1997

Tässä numerossa:

sivu

- 4.....Toimintakertomus vuodelta 1996
- 6.....Meillä maalla
- 8.....Lämpöä pöydän ympärillä
- 10.....Ei ole koira karvoihin katsomista
- 12.....Maallemuuttajat
- 16.....Vitsejä ja kaskuja
- 17.....Uudet opettajat, uudet tuulet
- 18.....Koululaisten aineita
- 20.....Viästejä ja ilmoituksia
- 24.....Kuninkaan vuosi
- 26.....Hallittu rakennemuutos
- 28.....Lydia ja Hilma - muistoissani
- 30.....Tapahtui Taivalkunnassa
- 32.....Runoja ja ajatelmia
- 35.....Sarjakuva

Kansikuva: Sari Uusi-Ristinen & Satu Hyriäinen

Tekstinkäsittely, layout: Satu Hyriäinen, Kummakko-Design
gsm: 040 5241 518

Taivalkunnan kylätoimikunnan
TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 1996

Yleistä:

Vuosi 1996 oli kuudestoista toimintavuosi. Vuoden keskusteluteemoina oli kevyenliikenteen väylä, vesijohtoverkoston suunnittelun vauhdittaminen, pitäisikö yhdistyksen rekisteröityä sekä miten koulutyötä pitäisi kehittää ja tulisiko vanhempien vastuuta siinä ottaa enemmän huomioon. Kokoukset ja keskustelut käytiin rakentavassa ja myönteisessä hengessä.

Hallinto:

Taivalkunnan kylätoimikunnassa ovat toimineet seuraavat kyläläiset:

puheenjohtajana	Olli Sorva
varapuheenjohtajana	Pekka Perälä
sihteerinä	Sirpa Hautanen
rahastohoitajana	Esa Alanne
jäseninä	Eija Ahlqvist
	Mervi Evikoski
	Jari Houni
	Into Kangasniemi
	Risto Mattila
	Terhi Telenius
	Marita Toro

Kylätoimikunnan omia kokouksia oli 11.

Tilaisuudet ja muut toiminta:

Helmikuun lopulla vietettiin perinteistä jäätapahtumaa kylän kentällä. Ilma oli mitä ihanteellisinta ja ilta sujui rattoisasti kisaillen, makkaraa paistellen ja rupertellen. Nokian kylätoimikuntien yhteispalaverit olivat sekä keväällä että syksyllä ja niissä oli kylätoimikuntamme edustettuna kuulemassa ja kertomassa ajankohtaisista asioista.

Yhdistyksen kevätkokous oli 11.04.1996. Taivalkunnan vesitilannetta käsiteltiin. Vesijohtoverkon suunnittelusta ja mahdollisesta rakentamisesta oli kertomassa kaupungin teknisen keskuksen suunnittelupäällikkö Juha Menonen.

Myöhemmin keväällä vesiasian tiimoilta toimitimme kaupungille kirjelmän, jolla pyrimme vauhdittamaan vesijohtoverkon suunnittelua.

Kylätoimikunta kävi keväällä istuttamassa oman nimikkopuunsa Ylöjärven puuvuoreen.

Teivon kylätorilla 27-28. 04. olimme myymässä kaikenlaista kylällä tuotettua ja valmistettua tavaraa.

Kylälehti jaettiin kesän kynnyksellä jokaiseen talouteen ilmaisjakeluna.

Edellisvuotiseen tapaan jaettiin stipendit sekä ala-asteen että Emäkosken yläasteen 9.lk:n oppilaalle. Kumpikin 250 mk.

Kesäjuhla oli 29.06. Päivällä järjestettiin kylän lapsille kilpailuja urheilukentällä ja illalla oli tanssit elävän musiikin tahdissa koulun pihaan kootulla lavalla.

3-5.10. oli valtakunnalliset kotieläintalouden erikoismessut, Karjatila-96. Messujen yhteydessä oli syystori, jossa kylätoimikunnallamme oli myyntipöytä.

Yhdistyksen syyskokous oli 17.11.1996.

Taivalkunnan kylästä kertova diasarja tehtiin loppuun syksyn aikana. Ensiesitys oli kevätkokouksemme yhteydessä.

Vuosi 1996 kului myönteisissä merkeissä ja odotamme innolla tulevia haasteita.

**Muista
palovaroitin ja
vakuutukset!**

Oma koti on maailman paras paikka. Me Lähivakuutuksessa kampanjoimme nyt kotisi paloturvallisuuden puolesta. Tule meille! Saat kullannarvoista tietoa ja samalla voimme panna kotisi vakuutusasiat kuntoon.

Lähelläsi tapahtuu!

LÄHIVAKUUTUS

Välimäenkatu 23, 37100 NOKIA
03-3416 284

MEILLÄ MAALLA

HISTORIIKKI TAIVALKUNNAN MAA- JA KOTITALOUSSEURAN TOIMINNASTA

Pirkkalan maamiesseura perustettiin 8. helmikuuta 1905 Kankaantaan kansakoululla. Esimieheksi valittiin Oskari Jaakkola, muiksi perustajajäseniksi J.A. Ihamuotila, J. Tervo, K. Alastalo, K. Ollila ja J. Anttila. Varajäseniä olivat Sipilä, Kravi ja Mattila.

Alue jaettiin kuuteen osaan; eteläiseen, pohjoiseen, itäiseen, läntiseen, keskustaan ja Taivalkuntaan. Toiminta aloitettiin 95 jäsenellä. Alueista ensimmäisenä järjestäytyi Taivalkunnan piiri 7.3.1905. Esimieheksi tuli J.A.Ihamuotila. Jäseniä oli 32. Piirin oma pöytäkirja on toistaiseksi tuntemattomassa paikassa.

V.1910 maamiesseuran alue pieneni kun pohjoinen piiri erosi ja järjestäytyi Pinsiön maamiesseuraksi ja eteläinen piiri muodosti oman Pirkkalan Anian maamiesseuran. Jäljelle jäi 4 piiriä, joissa oli yhteensä 129 jäsentä. Jäsenmaksua kerättiin 1 mk perheen päältä ja 50 p perheen muilta jäseniltä.

V.1912 maamiesseura-nimi vaihdettiin maatalousseuraksi, kunnes se muutettiin takaisin v.1920. Nimenmuutokset eivät vaikuttaneet varsinaiseen toimintaan, sillä sisältä oli vuosikymmeniä saman suuntaista. Osuustoiminta oli vahvasti kuvioissa mukana, joten v.1912 perustettiin sonniosuuskunta ja v.1913 tarkastusyhdistys sekä toinen sonniosuuskunta. Hankkijan jäseneksikin liitettiin v.1911.

Kurssit ja kilpailut kuuluivat asiaan. Tiedon tarve ja neuvonta kohtasivat paljolti kilpailuissa ja kursseilla. Vuosittain kilpailtiin mm. navetan ja karjan puhtaanapidosta, pihapiirien ja rakennusten hoidosta, koneiden kunnossapidosta ja viljelystä monissa eri muodoissaan. Piirit vuorottelivat kesäjuhlien järjestämisessä. Juhlat olivat odotettuja ja suosittuja. Siellä kuultiin monet tärkeät esitelmät, oli karja- ja käsityönäyttelyä sekä monenlaisia kilpailuja. Myös päivälliset yleensä liittyivät juhlaan. Kilpailuja oli laidasta laitaan ampuma-, köydenveto-, ojankaivuu-, lypsy- ja härvelintekokilpailuista kehruu-, sukan parsinta- ja lapiopuun teko kilpailuihin.

Taivalkunnan piiri järjesti useita kesäjuhlia ja niitä kiiteltiin onnistuneiksi. Esim. 1913 Memmolan Alastalossa oli kesäjuhla, jossa esiteltiin ja kokeiltiin kotimaisia ja ulkolaisia maatalouskoneita vertaillen. Illalla oli yhjelmaa, pukutanssia ja karkeloa. Muita taivalkuntalaisten järjestämiä kesäjuhlia oli mm. Nokian kartanossa 1921, Taipaleen Mattilassa 1926, Vastamäen Mäkelässä 1935 ja illamat Sorvaniemen suulilla 1949.

V. 1937 perustettiin Taivalkunnan naisosasto. Puheenjohtajaksi valittiin Aino Mattila ja sihteeri Liisa Turunen. Naisten toiminta olikin ympäri vuoden melko vilkasta "soppakurssien" ja ompeluiltojen parissa.

Pirkkalan maamiesseura muutti nemekseen, kuten silloin asiaan kuului Nokian maamiesseura v. 1945, toimittiinhan Nokian kauppalassa. Myös naisia oli jo valittu johtokuntaan.

Miehet ja naiset toimivat yhdistyksissään yhdessä ja erikseen vaihtelevalla virkeydellä. Sota-aika oli hiljaiseloa, joskin naiset lähettivät ahkerasti paketteja tuntemattomille sotilaille ja raja-seudun lapsille vielä v.-45. 40-luvulla järjestettiin iltamia ja hengellisiä juhlia, myyjäisiä Taivalkunnan koululla sekä Kassilassa karnevaalit.

50-60-luku oli erilaisten kurssien ja alustusten aikaa. 70-luvulla maatalousnaiset toimivat vilkkaasti, mutta miehet pitivät vain kokouksensa. Tosin pöytäkirjat eivät kerro kaikkea. Maamiesseuran toiminta sammuikin v.-78 kolmeksi vuodeksi, kunnes Maa- ja kotitalousnaisten toimesta kutsuttiin koolle "henkiinherättelykokous" 1981. Järjestäytymiskokouksessa puheenjohtajaksi valittiin Tero Lehtimäki.

80-luvulla toiminta oli aktiivista. Kurssien lisäksi järjestettiin talvitapahtuma, joka on kuulunut traditioon siitä lähtien joka talvi, kaikkiaan 18 kertaa. Kesäjuhlia ohjelman, tanssin ja kilpailujen merkeissä on järjestetty kolme kertaa, ja onpa osallistuttu Wanhanajan kesäjuhlienkin järjestelyihin muiden nokialaisten maatalousseurojen kera. Muutamana kesänä lentopalloillat olivat viikkojen kohokohtia.

Monenlaiset kurssit vuosikymmenien saatossa ovat valistaneet jäsenistöä. Naisten järjestämät kurssit ovat useimmiten liittyneet, käsitöihin, kodinhoitoon ja puutarhaan. Miesten hankkeita ovat olleet mm. hevostenhoito-, traktoriin liittyvät -, metsänhoito- ja juurikasvien viljelykurssit. Rikkaruohojen torjunta on ollut esillä melkein koko toiminnan ajan. Siitä riittänee kurssitusta vielä eteenpäinkin.

Konehankintoja on ollut useita; on hankittu pärehöylää, apilanhankaajaa, kasvinsuojeluruiskua, käsikäyttöisestä lajittelijasta koneelliseen lajitteliijaan, siirappimyllyä ja keritsemiskonetta. Tänä päivänä järjestöllä lienee vain kahvinkeitin ja grilli.

V.1992 Maamiesseura ja naisosasto yhdistyi Taivalkunnan maa- ja kotitalousseuraksi. Retket ovat olleet, ja ovat edelleenkin, avartavia, kunhan vain joku ottaa harteilleen järjestelyt. Pöytäkirjoista käy ilmi, että tiedon tarve ja viihtyisyys sekä talkoot ja kilpailuhenki ovat koonneet ihmisiä yhteen ja antaneet sisältöä elämään.

Näiden 90 vuoden aikana seuran puheenjohtajina ovat toimineet:

O. Jaakkola, J. Ihamuotila, V. Mattila, H. Simola, A. Jutila, H. Purra, F. Esko, L. Kaisko, M. Laurila, Timo Kahila, Antti Alanen, Heikki Mattila, Tero Lehtimäki ja Risto Mattila,

sekä sihteereinä:

K. Ollila, H. Simola, K. Kahila, E. Penttilä, E. Turunen, Anna Esko-Nahkola, Jaakko Kohma, Tuija Mattila, Risto Mattila, Laura Hyriäinen, Veijo Hynninen ja Eeva-Liisa Hynninen.

Yli 50 vuotta on seuran hyväksi ahertaneet vieläkin aktiivisesti puurtavat Saara ja Eino Kuusinen sekä Maija Mattila. He ovat paljolti olleet se kantava voima tässä järjestössä.

Vanhoista pöytäkirjoista Taivalkunnan maa- ja kotitalousseura ry:n 90-vuotisjuhlaan historiikin kokosivat:

Terttu Lehtimäki ja Laura Hyriäinen

LÄMPÖÄ PÖYDÄN YMPÄRILLÄ

Raili Nyman

Seurakuntatalo 18.4.-97 n. klo:12

Joka toinen perjantai kokoontuu srk-talossa vanhustenpiiri, ja nyt on se joka toinen perjantai. Puolen päivän aikaan aloitellaan kerhon valmistelut: kahvinkeitin porisemaan, pöydistä kootaan yksi pitkä pöytä, ja kahvikupit ja virsikirjat laitetaan valmiiksi pöytään. Vuosien varrella pöytämme on kylläkin huomattavasti lyhentynyt, lienevätkö kyläläiset arkoja tulemaan "vanhusten piiriin"? Ikärajaahan sinne ei ole, KAIKKI OVAT

TERVETULLEITA!

Kerhoon tullaan yleensä hyvissä ajoin, että ehditään rauhassa vaihtaa tärkeimmät kuulumiset. Tällä kerralla Kirsti-pappimme tuokin mukanaan varman kevään merkin: Elsa on lähtenyt toiselta puolen jokea ,Siunaukselasta, meitä tervehtimään, ja käypä hakemassa "pirttinsä nurkalta" kevään ensimmäiset sinivuokotkin.

Sitten saapuu diakonissamme Lahja, jonka syntymäpäivä sattuu näin mukavasti kerhopäivälle. Aloitammekin laulamalla onnentoivotuksen päivänsankarille, joka, kuten Kirsti kauniisti sanoo, täyttää kahta vaille täysiä.

Tämän jälkeen aletaankin sovittautua valokuvausta varten oikein salin puolelle. Terhi on tullut kameransa kanssa meitä ikuistamaan, ja näin sitten saamme oikein lenteenkin kuvamme. Kiitos Terhi! Ja sitten päästäänkin tavalliseen päiväjärjestykseen, eli alkuvirteen ja -hartauteen, joka on Lahjan puheenvuoro. Edellisen sunnuntain teksteihin liittyen puhutaan ja lauletaan paimenesta, onhan kulunut viikko ollut Hyvän Paimenen Viikko.

Kahvihetki on tällä kertaa tavallista makoisampi, sillä päivänsä kunniaksi Lahja on leiponut meille oikein rusinapullat. Seurakunta tarjoaa kerhossa kahvin ja pullaa, mutta joskus aina joku haluaa tarjota "vähän parempaakin". Usein on kahvittelun aikaan myös arpajaiset, joilla kerätään rahaa ajankohtaisiin keräyksiin, esim. joulupaketti- ja yhteisvastuukeräyksiin.

Kyselin onko jokin asia kerhossa oleellisesti muuttunut vuosien varrella. Ensin alkuun kerho on kuulemma ollut enemmän raamattu-piirin olinen, eli on käyty Raamattua läpi järjestelmällisesti ja ikäänkuin opiskellen. Nykyään aiheet kulkevat enemmän kirkkovuoden teemojen ja tekstien mukaan. Ja tärkeä osa kerhossa on tällä "seurustelun sakramentilla", jota näin kahvin aikaan on hyvä toteuttaa.

Lahja kysellee halukkaita Rauman-retkelle lähtijöitä ja muistuttaa myös Urhatun kesäleireille ilmoittautumisesta. Kirsti ottaa puheenvuorossaan esille toisenkin edellis-sunnuntaihin liittyvän aiheen: hän puhuu meille Herran kansan koti-ikävästä ja lukee myös runon iäisyysihmisestä. Loppuvirtenämme on Kun Herra hoitaa paimentaa, ja kuten muillakin kerroilla, päätämme kerhon yhdessä luettuun Herran Siunaukseen.

Pöytään on kyllä helppo lisätä mittaa, joten ROHKEASTI MUKAAN VAIN!

terv: Raili

Kuvassa: Aili Tuomisto (vas. ed.), Elsa Hellekivi, Kirsti Leinonen, Osmo Sainio, Pekka ja Raili Nyman (vas. tak.), Anna-R. Wikström, Maija Mattila, Helena Kohma, Saara Kuusinen, Toivo Kirra, Eino Kuusinen, Anna Kirra ja Lahja Koivisto.

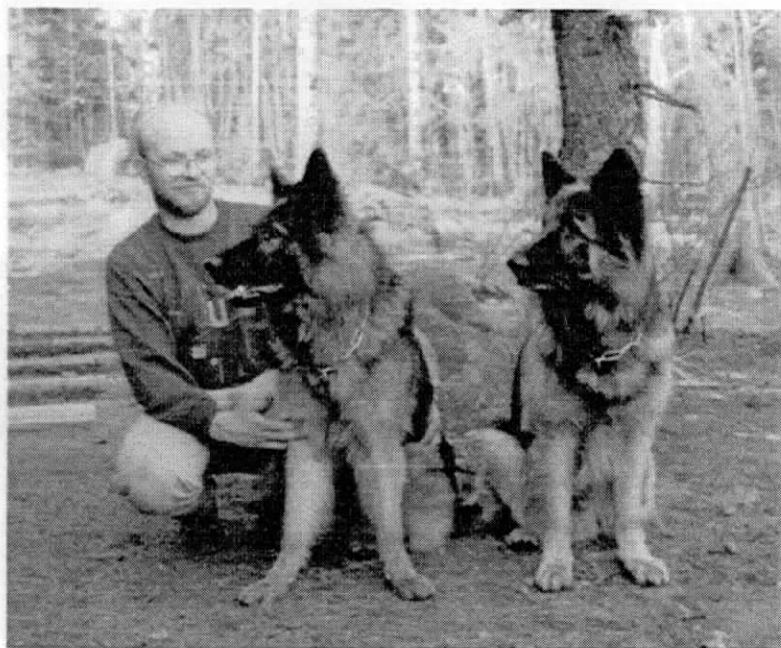

auto-osat edullisesti
PIHLAJAMÄKI KY
NOKIA Puh. 342 1100, Fax 342 1101

EI OLE KOIRAA KARVOIHIN KATSOMISTA

Satu Hyriäinen

Seinänaapuriini muutti viime kesänä mies, jolla oli iso auto ja valtavia koiria. Pelkäsin jo, että nyt meni meikältä yörauha ja kissoilta mielenrauha, vaan olin väärässä. Kuukausien kuluessa huomasin, etteivät nämä koirat häirinneet ketään millään lailla, ne eivät räksyttäneet tärykalvojeni hajalle, eivät juosseet pitkin Kassilankylän pihamaita kissaröykkiöiden perässä tai paskoneet rappusilleni. Päin vastoin ne pysyivät tasan tarkkaan omalla pihallaan ja tuntuivat tottelevan omistajaansa kuin jumalaa. Mietin, että tässä täytyy olla jotain vikaa. Otin selvää asiasta ja totesin, ettei naapurini ollutkaan mikään tavallinen rallikuski vaan koirankouluttaja. **Kankkunen. Juha Kankkunen.**

No, eihän hän koiria työkseen kouluta, mutta aktiivisesti hän on asiaa harrastanut jo n. kuusi vuotta. Hän toimii Nokian Palveluskoiraharrastajien koulutusvastaavana. Seurassa on n.200 jäsentä ja 20 koulutusohjaajaa. Seura järjestää ohjattua koulutusta viikottain ja erilaisia palveluskoirakilpailuja useita kertoja vuodessa. Koirista mitään tietämättömänä menin uskaliaasti kyselymään älykkäitä kysymyksiäni Kankkuselta erään aurinkoisen päivän iltana. Mies tasaili

pihassaan maata koirien riemullisella avustuksella. Aloitinkin asiantuntevan haastatteluni kysymällä: "Mitäs koiria noi ny on?" Vastaus oli, että saksanpaimenkoiria. Kysymykseni eivät tuntuneet enää kovin älykkäiltä.

Mitäs niille koirille sitten opetetaan? Antamaan tassua?

-No, se tassun antaminen nyt ei varsinaisesti kuulu palveluskoirakoulutukseen, pääasiassa koirille opetetaan jäljestämistä, henkilöhakua ja viestiä.

(Mietin kuumeisesti voiko jäljestävää koiraa harhauttaa pippurilla niin kuin Aku Ankassa, vaan en uskalla kysyä...)

Missä tää teidän palveluskoiraharrastuksenne pääasiassa tapahtuu?

- Seuran majalla pääasiallisesti, siellä on hyvä kenttä. Myös kilpailut järjestetään yleensä koiramajalla.

(Nokian Palveluskoiraharrastajien maja muuten on Taivalkunnassa, Karhunahteella...!)

Saaks niitä tulla kattoon sinne?

-Kyllä niitä saa tulla seuraamaan, kilpailuista on yleensä ilmoitukset alan tiedotteissa, *Palveluskoirat-* ja *Koiramme-* lehdissä.

Mitä pitäis tehdä kun tapaa tuntemattoman koiran ja mielen valtaa vimmattu halu rapsuttaa koira korvan takaa?

-No, ainakaan ei kannata nostaa käsiä ylös, sillä se yleensä on koiralle viesti hyökkämisestä ja kimppuun käymisestä. Kannattaa pysyä paikallaan kädet alhaalla ja antaa koiran haistella kaikessa rauhassa. En minä ole koskaan sellaista koira tavannut, joka haluaisi kenenkään kimppuun ehdoin tahdoin hyökätä, ellei siihen ole annettu syytä.

Montaks kertaa koira on purru sua?

-Oikeastaan vain kerran kunnolla. Jouduin menemään kahden ison, tappelevan koiran väliin.

Ketäs nää veijarit ny on sitte? (Osoitan ääliömäisesti kahta mielestäni saman näköistä koira sormella.)

-Tämä kaksi ja puoli- vuotias on Kere ja tuo vanhempi tuolla on Jori. Se on se kuuden vanha.

Kirjotetaanks se Kere koolla vai geellä, niinku rikhart kere?

-Koolla. Sen oikea nimi on kyllä....(omituista löpinää...) ja tuon Jorin oikea nimi on(taas omituista löpinää...), mutta laita vaan että Kere ja Jori, sä et taitais osata kirjottaa niitä oikein...

(Totta.)

Mitä sää niitten kanssa teet päivät pitkät, hä?

-Aamulla käyn ennen kuutta lenkillä niiden kanssa. Ne jäävät sisälle kun lähdän töihin. Töistä tultuani otan ne mukaan koiramajalle ja lenkitän ne siellä. Illat ne sitten ovat enemmän tai vähemmän seurassani.

(Niin todella, näyttää siltä, että toinen enemmän ja toinen vähemmän. Haastatteluhetkellä Jori lekotteli ylvään näköisenä hiukan kauempana, käytyään ensin vähän vilkaisemassa uutta tulokasta, mutta Kere sen sijaan tuntui olevan joka paikassa yhtä aikaa. Lapion heilahtaessa se ehti olla niin siinä mistä multa nostettiin kuin myös siinä mihin multa heittämällä laskeutui. Ja välillä täytyi auttaa itsekin kaivamisessa.)

No miltäs tää Taivalkunta nys sitte tuntuu asua?

-Ihan hieno paikkahan tämä on, olisin minä tänne halunnut jo aiemminkin, muttei löytynyt mitään sopivaa paikkaa...

(Ja sitten joutu mun seinänaapuriksi...voi raukkaa...)

-...täällä on hyvin tilaa koirillekin olla.

Mitäs noi koirat tykkää lapsista?

-Kyllähän ne. Tuo Jori nyt ei niin välitä lapsien kanssa temmeltää, mutta Kere kyllä pitää

kovasti. Sillä ja lapsilla on yhteiset kuraämpäritkin kun ne touhottavat pihalla.

Entäs sitte kissoista...?

-Heh heh. No niistä olis monta mielenkiintoista tarinaa... Jori nyt on kasvanut yhdessä

kissan kanssa ja osaa niihin suhtautua. Jos kissa tulee sen reviirille, niin ei se sitä tapa. Se saattaa ottaa kissan hampaittensa väliin ja ravistella sitä vähän, kantaa sen portin ulkopuolelle ja laskea maahan siellä. Ja aina on kissa omin jaloin lähtenyt siitä juoksemaan.

(Tässä kohtaa naamani hiukan punehtuu, sillä kollikissani Vernerin on usein nähty jolkottavan Kankkusen pihaportista sisään...)

Onkos se meidän kissa... tuota noin...?

-No, tuohon se tulee pihaan keikistelemään kun koirat ovat sisällä ikkunan takana. Se tuntuu oikein nauttivan siitä. Mutta ei se mitään häiritse. Ei minulla mitään kissoja vastaan ole. Joillakin toisilla kyllä tuntuu olevan. Yhtenä iltana kyllä ihmettelin vähän, että mitä kummaa ne koirat haukkuvat ja katsoin sitten taskulampun valolla ulos ikkunasta. No, siinä oli ainakin seitsemän kappaletta kissoja mouruamassa ikkunan alla. Taisi olla kiima-aika.

(Naamani punehtuu entisestään... Pitäisköhän se peijakkaan Vernerin kumminki leikata...?)

Päätän lopettaa haastattelun täältä tähän. Kaivan esiin kameran ja yritän sohottaa sillä koiraa kohti. Aika nopeita ovat muuten liikkeissään. Minä siinä yritän tarkentaa ja kohdistaa, mutta eihän se hämäläinen kaikkialle ehdi. Niinpä minulla onkin useita kappaleita hämäriä kuvina koiran kuonosta ja selästä merkillistä taustaa vasten. Jännä.

Kiitän ja pokkaan ja poistun paikalta jättäen naapurilleni entistäkin selkeämmän mielikuvan täysin päästänsä värähtäneestä nais-ihmisestä. Vernerin jolkottaa minua vastaan, kasvoillaan varsin päämäärähuvinen ilme. Hymyilen viiksiini miettiessäni, että kollini taitaa luulla, että Kankkusen koirat ovat sisätiloissa. No, kohta sen kuulee luuliko vai ei.

MAALLEMUUTTAJAT

Maritta Pahlman

Sitä mukaa kun vanhempaa väkeä Taivalkunnasta on muuttanut keskustaan, on tilalle tullut uutta väkeä. Pitkään ei missään talossa ole liesi ehtinyt olla kylmillään.

Omistajanvaihdoksia kiinteistöillä on tapahtunut varsinkin 80- ja 90- luvuilla eri puolilla Taivalkuntaa. Kylälle muuttanut "uusi väki" tarkoittaa usimmassa tapauksissa uoria lapsiperheitä, mikä antaa uskoa kyläkunnan elinvoimaisuuteen myös jatkossa.

Monia vanhoja navettoja asuttavat nyt hevoset, mistä harrastuksesta näyttää syntyvän suorastaan Taivalkunnan tavaramerkki golfiin ohella. Kissat ja koirat ja kilit ja kanat käyskentelevät taas pihamailla, kuten maalla on aina ollut.

Haastattelin paria maallemuuttajaperhettä oman kotini lähinaapurustosta kuullakseni, miten ja miksi näistä ihmisistä tuli taivalkuntalaisia.

Tiina Koivisto ja Kari Sainio ostivat vuonna 1994 talon Rintalalta osoitteesta Alastalontie 81. Aiemmin siinä ovat asuneet mm. Tonttilat, Saariset ja Wellingit.

Koivisto-Sainion perheen tyttäret Kirsi (1v 10kk) ja Kati (5kk) ovat täällä syntyneet siis paljasjalkaisiksi taivalkuntalaisiksi. Isä Kari on parkettialan yrittäjä ja Tiina on äitiyslomalla tilitoimistosta.

Tiina ja Kari ovat alkaneet perusteellisesti uudistaa taloaan. Sisäremontissa on syntynyt uutta, avaraa asuintilaa yläkertaan ja nyt ollaan etenemässä alakertaan.

Hannele ja Ari Lehtimäki ovat asuneet Taivalkunnassa jo 11 vuotta. He ostivat talon Vastamäentie 79:stä Harmaalalta, mutta paremmin se muistetaan Poikkeuksen perheen asuinpaikkana.

Lehtimäen perheeseen kuuvuvat myös lapset Suvi (10v) ja Pekka (8v), sekä talonvahdit Mimmi ja Dimma, jotka ovat saksanpaimenkoiria.

Myös Ari Lehtimäki on yrittäjä, hänellä on automaalaamo kotipihassaan. Aluksi verstaana toimi talon vanha navettaraennus, mutta viime käsänä nousi vanhan ympärille uudisrakennus, jossa on tarkoituksenmukaiset tilat remontti- ja maalaushommiin. Monenmoista menopeliä - autoa, moottoripyörää ja sivuvaunua - on työn alla näin kevätseisongin aikaan!

Äiti Hannele käy työssä Tampereella, Suvi ja Pekka käyvät koulua Taivalkunnan ala-asteella. He ovat siis omalta osaltaan olleet varmistamassa koulun säilymistä kylällä!

Miten Teistä tuli taivalkuntalaisia? Oliko se rakkautta ensisilmäyksellä? Vai tunsitteko joutuneenne jonnekin Jumalan selän taakse? Tiesittekö, tunsitteko Taivalkuntaa ennestään?

Tiina ja Kari: -Olemme kumpikin maalta lähtöisin, mutta asuneet sittemmin 15 vuotta kaupungissa, viimeksi Nokialla. Perheen kasvattamistakin ajatellen olimme jo jonkin aikaa katselleet jotakin tällaista puulämmitteistä omakotitaloa, jossa olisi vähän isompi tontti kuin mitä normaalit kaupunkitontit ovat. Kun tämä sitten tuli myyntiin, paikka tuntui heti sopivalta.

Taloja on paljon ympärillä, eikä matka keskustasta tunnu pitkältä, kun kummallakin on oma auto. Taivalkunnasta emme kyllä etukäteen tienneet mitään!

Hannele ja Ari: - Olemme syntyisin nokialaisia ja asuimme silloin 11 vuotta sitten Myllyhaassa, "kun vaan syntyi jonkinmoinen paniikki pois sieltä hässäkästä", kuten Ari tilannetta kuvaa. Kun korviin tuli kuulopuhe, että tämä talo on myytävänä, ei ratkaisussa sitten ollut kahta sanaa!

Katselmusreissulle tullessaan Ari tosin oli luullut, että tien täytyy loppua annen kuin se myytävä talo tulee vastaan, mutta Hannele tunsii paikkaa entuudestaan, koska oli

lapsuudessaan sukuloinut Vastamäentiellä.

Maaseudun rauhan lisäksi Lehtimäetkin vaativat tontilleen kokoa, koska isäntä kuulemma ammattinsakin puolesta on "keräilijätyyppiä".

Tarjoavatko kylän luontaiset rikkaudet, esim. vesistö, ympäröivät metsät tai nykyaikaiset golf-kenttä ja murtomaahiihtorata Teille jotakin erityistä mielenkiintoa?

Tiina ja Kari: -Harrastukset kahden pienen lapsen kanssa ovat nyt enemmän tässä kotipiirissä. Kävely- ja hiihtomaastot tarpeen tullen aukeavat heti ulko-oven takaa. Mutta maisemallisesti me ihastuimme täällä ensimmäisenä vaihtelevaan aukeaan maastoon ja golf-kentän hoidettuihin nurmikoihin. Omaa kuusiaitaamme tulemme aina leikkaamaan sen verran, että näemme upeat viheriöt suoraan aamiaispöydästäme!

Hannele ja Ari: -Kyläkunnan idyllinen maaseutuilmä ratkaisi aikanaan tänne tulomme, mutta ei golf-kentän rakentaminen maisemaa ole yhtään huonontanut. Meidän perheen vaari on innokas golfaaja ja on vienyt nyt Suvin ja Pekankin kentälle alkeita oppimaan. Paikallisia vesistöjä käytetään myös joukolla hyväksi: talvella lapset luistelevat golf-virrassa (eli kentän leveässä vesiesteessä) ja kesää odottaa Nokianvirran rannassa perheen muskelivene (muskeleita kuulemma todella tarvitaan soutuvuoneessa!).

Onko kylälle ollut helppo asettua? Oletteko pääseet sinuiksi muun asujaimiston kanssa? Oletteko mukana kylätoimikunnan tai kylän muiden yhteisöjen toiminnassa?

Tiina ja Kari: -Olemme aika lailla koti-ihmisiä ja kuten sanottu, penet tytöt pitävät meitä nyt tehokkaasti kotosalla. Lähinaapurit olemme kyllä kaikki tulleet tuntemaan. Tänne muutettuamme osuimme kylän seurojen "Tule ja tutustu"-kokoukseen, jossa laaditun kartan perusteelle saimme hyvän käsityksen kylän taloista ja asukkaista.

Hannele ja Ari: -Kylälle on ollut ihan helppo asettua. Naapuruus- ja muut suhteet ovat syntyneet ihan itsestään. Onneksi maalla on vielä näin, kaupungissa kun ei edes tiedetä, keitä seinän takana asuu. Kylätoimikunnan kokouksissa olemme olleet mukana erityisesti silloin, kun esillä on ollut jotakin kouluun liittyvää asiaa.

Mitä toivoisitte? Pitäisikö jokin asia kylällä olla toisin kuin nyt?

Tiina ja Kari: -Kyllä pyörätie saisi olla Taivalkunnantiellä, kun liikenne on niin vilkasta. Ja kunnallinen vesijohto tarvittaisiin kipeästi, kun melkein kaikki kaivot kylällä ovat pahasti ruosteisia ja jopa arseenikaivoja löytyy.

Hannele ja Ari: -Harmi, kun Työväenopisto lopetti aikanaan naisten jumpparyhmän. Myös lapsille pitäisi olla jotakin toimintaa omalla kylällä. Onneksi Taivalkunnantien pinnoite uusitaan tänä kesänä, se on todella tarpeen.

Mitä sanoisitte yhteenvetona?

Tiina ja Kari: -Taivalkuntaan muuttomme tuntuu edelleen oikealta ratkaisulta: koko seutu on mahtava ja ihanteellinen kasvatuspaikka lapsille!

Hannele ja Ari: -Tänne tuloamme emme varmasti koskaan kadu, päinvastoin! Niinpä lähipiirissämme on ihmisiä, jotka muuttaisivat perässä Taivalkuntaan, jos vain taloja olisi kaupan!

Kirjoittaja voi puolestaan ilolla todeta, että ainakin tämän otoksen perusteella Taivalkunta asuinpaikkana saa kouluarvosanakseen vähintään kiitettävä yhdeksän!

**KOSKENMÄEN
APTEEKKI**
Nuijamiestentie 3, 37120 Nokia, puh. 03-3412496
Hyvät parkkipaikat

VITSEJÄ JA KASKUJA

- TIEDÄTTEKÖ MINNE MENEVÄT SUOMEN VANHAT AAPISET?
- RUOTSIN YLIOPISTOON!

Mika Myllylä, 3.lk

- MIKSI ELEFANTILLA ON VYÖ?
- KOSKA HENKSELIT OVAT PESUSSA.

- MIKSI POIKA HEITTI KELLON LUOKAN IKKUNASTA?
- HÄN HALUSI NÄHDÄ AJAN LENTÄVÄN.

- MIKSI LUOKASSA YKSI NAUROI JA MUUT OLIVAT HILJAA?
- OPETTAJA KERTOI VITSIN.

Paula Moisio, 3.lk

- MITEN VOIT SEISOA 5 MIN. 10 CM:N PÄÄSSÄ YSTÄVÄSTÄSI NIIN, ETTEI HÄN VOI NÄHDÄ EIKÄ KOSKETTA SINUA?
- SEISOT OVEN TAKANA.

LIISA: "KALLE, SANO, ETTÄ SINÄ RAKASTAT MINUA."
KALLE: "SINÄ RAKASTAT MINUA."

- SAIN TÄNÄÄN NIMETTÖMÄN KIRJEEN.
- AI, KENELTÄ?

Johanna Sorvaniemi, 4.lk

- MIKSI PIKKULEIPÄ ON SURULLINEN?
- SEN ELÄMÄ OLI MENNYT PIPARIKSI.

- MITÄ TARKOITTAÄ OPEL?
- OITIS POIS EUROOPAN LIIKENTEESTÄ!

- MITÄ TARKOITTAÄ VOLVO?
- VIALLINEN OSTOS LÄHETÄMME VARAOSIA.

KERRAN ATLANTILLA AJOI LAIVA KARILLE. SVEN SANOI KAPTEENILLE:
-MIKSEI TUOTA KARIA OLE MERKITYY KARTTAAN? KAPTEENI VASTASI:
-HYVINHÄN LÖYSIT SEN ILMANKIN!

Suvi Lehtimäki, 3.lk

- MONTAKO AHTISAARTA MAHTUU KUPLAVOLKKARIIN?
- KAKSI. €€VA JA MARKO.

UUDET OPETTAJAT, UUDET TUULET?

Kari Hirvonen (va koulunjohtaja, luokanopettaja)

Taivalkunnan ala-asteen opettajakunta on kokenut nuorennusleikkauksen. Heikki Ojalan siirryttyä eläkkeelle siirtyi Terhi Mäkelä koulun johtajaksi ja vapautuneelle opettajan vakanssille kiilasi Itä-Suomessa opettajantoimensa aloittanut Kari Hirvonen. Molemmat opettajat ovat vasta omien tehtäviensä alkutaipaleella. Iän tuomaa kokemusta ei siten vielä ole paljoakaan, mutta nuoruuden into korvannee sen, mitä kokemuksessa jäädään jälkeen.

Uudet opettajat ovat vaikuttaneet koulun toimintaan monella tavalla. Monia vuosiakin vallalla olleita tapoja ja tottumuksia on muutettu, niiden tilalle on tullut jotain muuta. Osa entisestäkin perinteestä on jäljellä ja uutta syntyy joka vuosi. Koulumme pohjaa vankasti menneeseen, mutta haluaa myös muuttua ja kehittyä.

Pieni koulu ei voi kehittyä yksin, kestävään kehitykseen tarvitaan yhteistyökumppaneita. Yksin koulun seinien sisällä touhuttaessa ja samojen ihmisten ideoita toteutettaessa koulusta tulee sisäänpäinlämpiävä ja kehitys pysähtyy. Taivalkunnan ala-asteen onni on, että oppilaiden vanhemmat ovat ottaneet aktiivisen roolin koulun kehittämiseksi. Vanhemmat ovat osallistuneet apuopettajina koulun päivittäiseen työhön, toteuttaneet yhdessä koulun henkilökunnan kanssa teemaviikon helmikuun lopulla ja keskusteluissa vanhempainyhdistyksessä ja -illoissa tuoneet omia näkemyksiään koko koulun opetuksen kehittämiseksi.

Aktiivinen koulu ei ole jäänyt päättäjiltäkään huomaamatta: kouluun on saatu kouluavustaja, määrärahoja on lisätty, kuten myös opetustunteja (tuntikehystä). Koulumme saa siis taivaltaa eteenpäin resurssein, joilla voidaan taata turvallinen, innostava ja kehittyvä oppimisympäristö.

Monia puutteitakin vielä on, kuten se, ettei liikuntatuntien jälkeen ole peseytymismahdollisuutta tai, ettei tietokoneita ole riittävästi opetuksen eriyttämiseksi, mutta kertokoon se vain siitä, että haasteita riittää vielä tulevaisuuteenkin.

Monet ulkoiset seikat koulussamme on siis saatu mallikkaalle tolalle, mutta merkitseekö se sitä, että uudet tuulet on laskettu puhaltamaan? Mielestäni merkitsee. Kaikkien asioiden järjestämisen takana on ollut innokkaita ihmisiä, vanhempia ja opettajia. Kehityksen into ja tarttunut oppilaisiinkin ja moni onkin saanut "uutta potkua" opiskeluunsa. Aikuisten vaivannäkö kantaa hedelmää myös lasten jokapäiväisessä koulunkäynnissä. Ei takaiskuiltakaan ole vältytty, eikä jokainen oppilas ole reagoinut asioihin samalla tavalla. On niitä, jotka kaipaavat jotain entistä, sekä niitä, joita ulkoiset seikat eivät heilauta tipan vertaa. Se, mikä sopii toiselle, ei saata sopia toiselle. Yleisilme on kuitenkin koulussamme onnellinen. Oppilaat hymyilevät, tulevat mielellään kouluun ja jäisivät mielellään jatkamaan touhujaan koululle vielä koulupäivän jälkeenkin. Pakostihan siinä tarttuu jotain takkiinkin...?

K O U L U L A I S T E N A I N E I T A

Kadonnut opettaja

Olipa kerran opettaja. Hänellä oli 280 oppilasta, jotka riehuivat koko ajan. Hän suuttui niin, että lähti pois koulusta. Seuraavana päivänä oppilaat odottivat opettajaa. Kului tunti ja opettajaa ei kuulunut luokkaan. Niinpä eräs tyttö nousi ylös tuolista ja sanoi: "Se on meidän syy. Meidän täytyy olla hiljaa tunnilla." Oppilaat päättivät olla hiljaa tunnilla. Oppilaat lähtivät etsimään opettajaa. He hakivat kaikista luokista ja koulun keittiöstäkin, mutta opettajaa ei löytynyt. Sitten joku pojista avasi siivouskomeron ja mitä sieltä löytyi? Surullisen näköinen opettaja siellä istui yksin pimeässä. Oppilaat pelästyivät nähdessään opettajan. He lupasivat opettajalle olla kunnolla tunnilla tästä eteenpäin. Niin palasi rauha kouluun.

Jenni Toro, 3lk

Viikon paras päivä

Meidän koulussa oli teemaviikko ennen hiihtolomaa. Jokaisena päivänä oli monenlaista kivaa tekemistä. Maanantai oli käsityöpäivä. Ompelimme ja täytimme tyynejä ja puutöissä teimme tyynejille naulakot. Tiistai oli leivontapäivä. Itse en leiponut, koska maalasin Markun kanssa maalivahtitaulua jääriehaa varten. Iltapäivällä oli rumpukurssi. Minun isä toi koululle rummut ja opetti meitä soittamaan. Se oli hauskaa ja monet pitivät siitä.

Keskiviikko oli urheilupäivä. Pelasimme sählyä, koripalloa, jääkiekkoa ja myöskin hiihdimme. Koulun pihassa oli nuotio, jossa sai paistaa makkaraa ja käydä juomassa mehua. Torstaina ohjelmassa oli kankaanpainantaa, tekstausta, savitöitä ja internet-kurssi. Lauanpäivällä olin ensin tekstauksessa, ja meille annettiin isot tussit ja meille opetettiin myyntijulisteiden tekoa. Sitten pääsin internetillä Jyrki-ohjelman sivuille, jossa vastasin kysymyksiin ja lähetin terveisiä. Iltapäivällä olin kankaanpainannassa. Piirsin ensin Lassi-sarjakuvahahmon paperille sellaisen kokoiseksi, että se sopisi paitaan. Sitten piirsin sen kontaktimuoville ja leikkasin terävällä veitsellä kuvan ääriä pois, jolloin sain sapluunan painamista varten. Se oli hidasta ja tarkkaa työtä ja minulla meni koko ilta kotonakin sen leikkaamiseen.

Koko viikko oli ollut mukava, mutta paras päivä oli silti perjantai, koska sain kankaanpainantatyöni valmiiksi, olimme uimahallissa, ja lopuksi meillä oli koululla disco. Aamulla ennen uimahalliin menoa irrotin sapluunasta taustapaperin ja kiinnitin kontaktimuovin paitaan kiinni. Sitten tuputin kynään sidotulla vaahtomuovilla kangasväriä huolellisesti kahteen kertaan joka kohtaan ja jätin paidan kuivumaan. Uimahallissa oli hauskaa. Me saimme hyppiä ponnulta ja ylimmältä kerrokselta myös. Uimahallin jälkeen menin heti katsomaan kuinka painanta oli onnistunut. Irrotin sapluunan varovasti paidasta ja huusin: "Yes!" Se oli onnistunut täydellisesti. Ehdin vielä vähäksi aikaa discoon tanssimaan ja sitten koulu jo loppui ja hiihtoloma alkoi. Koko teemaviikko oli hauska ja paras päivä ehdottomasti perjantai.

Joni Lehtonen, 6lk

Sammakon seikkailu keittiössä

Olipa kerran sammakko jonka isä oli ollut kerran pienenä keittiössä. Hänkin halusi itse mennä keittiöön heti tänään kun vielä oli pieni sammakon poikanen. Hän meni heti kysymään äidiltä lupaa. Hän kysyi näin: "Äiti, saanko mennä yksin sen talon keittiöön, johon isäkin meni minun ikäisenä?" Äiti sanoi vähän ajatuksissansa: "Mene mene lapsikulta. Mutta muista varoa kissaa ja koiraa."

Pieni sammakonpoikanen kiitti ja sanoi: "Kvaak", otti isän vanhan repun naulasta, joka oli ruostunut ja meni ulos. Muut pojat kyselivät häneltä minne hän oli menossa, mutta sammakonpoika ei kertonut muille pojille. Hän oli jo melkein perillä kun huomasi koirankopin. Hän pelästyi kauheasti kun näki koiran, mutta turhaan. Koira kysyi pikku sammakolta minne hänellä oli natka ja voisiko hän auttaa sammakkoa. Sammakko sanoi: "Olen matkalla talonne keittiöön ja sinä voisit auttaa minua näin: ota minut selkääsi ja vie keittiöön. Koira suostui viemään sammakon pojan keittiöön. Koira sanoi sammakolle: "Hyppää selkääni."

Sammakon poikanen hyppäsi koiran selkään. Koira rupesi juoksemaan ja pian he olivat keittiössä. Sammakko hyppäsi koiran selästä ja hyppäsi pöydälle. Siellä hän näki paljon kaikennäköisiä ruokia. Sitten sammakko näki hüiren. Hän kysyi hüireltä: "Missä sinä asut?" "Tule katsomaan." Vähän ajan kuluttua sammakko kysyy hüireltä: "Voinko tulla asumaan kanssasi?" "Tottakai." sanoo hüiri.

Loppu

Paula Moisio, 3lk

BETONIA

KAIKKIIN KOHTEISIIN!!

- Nyt meiltä saat myös kaivonrenkaat
- Laadukkaita betonielementtejä maatalouteen

Vammalan Betoni Oy

Puh. (03) 5155 371, 5112 463

VIÄSTEJÄ JA ILMOTUKSIA

**EERO
ONNEA ONNEA
1.VUOTTA
KESÄKUUSSA**
tv: Jannu, Elina, Jani

*Lämpimät kiitokset meitä muistaneille!
T: Terhi, Jani ja Joonas Mäkelä*

MOI! MUN NIMI ON EMMA. MÄÄ ASUN
TAIVALKUNNASSA. MULLA ON YKSI SSKO JA
YKSI VELI. MÄÄ OON 8v. MEILLÄ ON KAKSI
KOIRAA. NIITTEN NIMET ON MIMMI JA SAKKE.
MEILLÄ ON MYÖS KALOJA. TÄÄLLÄ ON KIVA
ASUA JA ODOTAN INNOLLA KESÄÄ. HAUSKAA
KESÄÄ!

P.S.(11.4. LÖYSIN METSÄSTÄ SINIVUOKONI!)

MINÄ OLEN TAIVALKUNNAN ALA-
ASTEELLA. TÄMÄ ON TOSI HYVÄ
KOULU. TERVETULOA
ENSIMMÄISELLE LUOKALLE!

T: EETU HELL, 3LK

Minun nimeni on Jesse ja
asun pienessä talossa. Minä
käyn karateessa ja
jalkapallossa. Meillä on
kaksi koira ja kolme kissaa
ja yksi hevonen. Olen ekalla
luokalla. Minun paras kaveri
on Pekka Lehtimäki. Asun
Taivalkunnassa. Olen 7
vanha! Olen meidän tallissa
töissä.

MYYTÄVÄNÄ!

50 kpl kotona kudottuja,
laadukkaita **MATTOJA** kotiin,
mökille, lahjaksi, tuliaisiksi...
Suoraan tekijältä!

Sisko Sorva
Pihtikorventie 7
37120 NOKIA

puh: 3400137

HEI NAAPURIT!

Olemme muuttaneet, lähestymme
ensin varoen kirjeitse!
Varoen siksi, että tällä hetkellä ihmiset
ovat hyvin sulkeutuneita.
Sulkeutuneita myös siinä ympäristössä
missä elävät. Ihmettely uusista asioista
ja normaalista kaavamaisuudesta
poikkeavaan on suuri. Lähetin kirjeitä
ja pieniä lahjoja aivan lähinaapureille.
Huomattiin, että suoriin
kysymyksiinkään ei tullut heti
vastausta?! Kuinka he voivat itseään
sanoa avoimiksi. Iloisiksi ja
seurallisiksi ihmisiksi. Tiedän mistä
tämä johtuu, mutta Jumala on
sulkenut minulta suun siinä asiassa,
siksi, että on ITSE antanut ihmisilleen
tahdon ja vapauden päättää millaisia
haluavat olla ja mihin pyrkiä. Mutta
jos me pyritään Jumalan lapsiksi ja
seurataan Raamattua niin
automaattisesti tulee ilo, rakkaus,
vapaus, rohkeus ja muut hyveet
lisääntymään. Siunausta kaikille
taivalkuntalaisille ja kirjoittakaa jos
tuntuu siltä, että tunsitte piston
sydämessä ja muutenkin!!!

HURry Taivalkunnantie 808A

Nokiolla 29.4.1997

Heippa hoitaja!

Varmasti yllätyt melkoisesti lukiessasi tämän kylälehdessä, mutta voin kertoa Sinulle, että vien sen toimitukselle omin pikku tassuineni pomppien. Esitän myös vilpittömän anteeksipyyntöni sen asian johdosta, että lyijykynäsi on lyhentynyt n. 10 cm. Se taas johtuu vain ja ainoastaan siitä, että purin epähuomiossa kertaalleen hampaani siitä läpi ja jouduin sitten katkaisemaan sen. Antanet anteeksi!?!

Alkuperäisen paperin hain myös varastostasi, sillä mistä muuten saisin sellaisen. No, eihän yksi paperi paljon maksa!

Halusin kirjoittaa tämän Sinulle lähinnä siksi, että en osaa puhua niin, että täysin ymmärtäisit ja kuitenkin minulla olisi jotain asiaa. Olet varmaan käytöksestäni havainnut minun todella pitävän Sinusta ja se on hyvä. Todellakaan en tarkoita mitään pahaa, en edes sillä, että välillä suttaan heti häkkiäni, kun olet sen suurella vaivalla siivonnut täysin puhtaaksi. Haluan myös luvata pyrkiväni tulevaisuudessa pitämään itseni sen verran kurissa, että en sisätiloissa merkitse "reviiriäni" turhan usein.

Pidän erittäin suuresti ulkoilusta ja toivonkin Sinun myös vastaisuudessa jaksavan seistä kanssani puoli tuntia kuusen alla, haistella kevään tuoksua ja juosta ympyrää pitkin pihaa.

Olen siis erittäin tyytyväinen "yhteiselämämme" kulusta ja toivon Sinunkin tahtovan jatkaa sitä sekä huolehtimistasi minusta nyt ja aina. Aina ja ikuisesti.

Kunnioittavasti: Kanisi "Sabo"

P.S. Ulkohäkkini paikan voisit lähiaikoina vaihtaa!

KIRJASTOAUTO KULKEE TAIVALKUNNASSA

torstaisin: 9.00 - 9.40 Taivalkunnan ala-aste

perjantaisin: 13.00 - 13.20 Lukkila

18.35 - 18.55 ent. Tuotanto

**Kompostoitua, turvepitoista
SIAN LANTAA noutaen
edullisesti! Hyriäinen, puh:
3400 045**

Ostetaan traktorin
lisävarusteita.
"S. Vilén" p: 3400 230

Taivalkunnan KESÄJUHLA 28.6.-97

KULTTUURIA KESÄLLÄ 1997

☛ **Hinttalan kotiseutumuseo** (Nokianvaltatie 1) av. joka päivä 1.6.- 31.8. klo:11-19. Kahvila, vaihtuvat näyttelyt, tapahtumia joka viikko, matkailuneuvontaa! Tied. puh: 3414 030. Tervetuloa!

☛ **Kennonnonkan kesäteatterissa** Aapelin "*Siunattu hulluus*". Tied. puh: 3420 263.

☛ **Taidetalolla** 17.6.- 27.7. Makupaloja kaupungin taidekokoelmista ja 17.8. alkaen Terhi Pönnin keramiikkaa. Av. su-pe klo: 11-18, la 11-15.

☛ **Aikuisten maalaus- ja betoninkäsittelykurssi** 30.6.-4.7. Siuron Knuutilassa, sekä **lasten kesäkuvisleiri** 4-10-vuotiaille 7.7.-12.7. Knuutilassa. Tied. kulttuuritoimisto puh: 3418 350 ja 3418 494

☛ **TAPSAN TAHDIT** 31.7.-3.8. Tied. puh: 3418 224

Nokian kesätapahtumakalenteri on jaettu. Tied. puh: 3418 218, 3414 030 ja 3418 350.

RAISAMON MAINOS

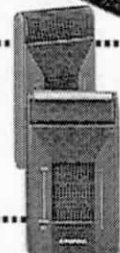
Tarjoukset on voimassa 21.-22.4 välisenä aikana tai niin kauan kuin tavaraa riittää.

Laadukas 1,2 litran
kahvinkeitin
(179,-) **59,-**

KENWOOD
höyryrauta
(189,-) **100,-**

GRUNDIG
partakone -5563
ladattava + sähkökäyttöinen
mukana kova
kotelo (499,-) **299,-**

Tampereen talousalueen monipuolisimmat kodinkonevalikoimat on Sipilässä

ASEA SKANDIA

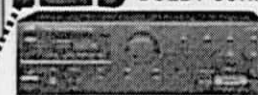
KEITTIÖN
pyöreät -pehmeät uutuusmallit
nyt myynnissä
Teemme huhti-toukokuun ajan
kaikki kodinkonepaketit
todella edullisesti nettohinnoin

CYLINDA
**JÄÄVIILEÄ-
KAAPPI**
EKS-250
lev. 595, kork. 1250

2690,-
(3350,-)

DOLBY SURROUND - PRO LOGIC

**KOTI-
TEATTERI**
1995,-
(2490,-)

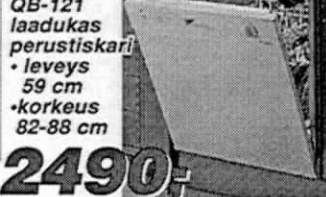
FINLUX
Iso 28" Skyline 71Y2
stereo-teksti-tv

kisa-
hinta

3570,-

Husqvarna
**astianpesu-
kone**
QB-121
laadukas
perustiskari

• leveys
59 cm
• korkeus
82-88 cm
2490,-

Staatusti kotimainen
HELKAMA
GRILLILIESI

• uunissa (6 min.)
pikalämmitys
• alaosassa
vetolaatikko
• energiaa
säästävä
• lev. 50 cm

1890,-
(+ asennus 150,-)

PHILIPS
15" teksti-tv

hanki
isompi
matka-tv
täyskuva-
putkella

15 PT-156
1595,-

KOSKAAN ENNEN
tiskaaminen
ei ole ollut näin
edullista!

Indesit
ASTIANPESUKONE
D-4000

nyt
vain **1995,-**

Kapea päättätäytettävä
PESUKONE C-635T

Candy
• leveys 40 cm,
kork. 85 cm
• siirtopyörät alla
• hyvin jousitettu
• linkous 600 kierr.
• vapaavalintaiset
ohjelmat

nyt
vain **2590,-**

**JVC-AUTO-
HIFISOITIN**

KS-RT-111
• 4 kaiuttimen liitäntä
• nauhurissa autoreverse
• irrot. etupaneeli **850,-**
(1190,-)

**OSTA NYT
TEKNISET
YKKÖSTILILLÄ**
saat korotonta
maksuaikaa
kesäkuulle -97
saakka

TV-KODINKONE • NOKIA

Olli Sipilä
YRITTÄJÄKATU 26 P. 342 2400

Pirkan Sähkö
LAUKONTORI 8, TAMPERE
P. 223 6655

**TOIJALAN
TV-KODINKONE**
HÄMEENTIE 69, P. 542 2340

TEKNISET
EURONICS

KUNINKAAN VUOSI

Maritta Pahlman

Tangokuningas Tomi Teuvo-Markkola poikkesi Vapun edellä kotikylällä, ja tuli tilaisuus kuulumisten kyselyyn.

Parin kuukauden päästä tulee Tomilla vuosi täyteen tangomaailman hallitsijana. Heinäkuun 13. päivän ilta 1996 pisti nuoren miehen elämän kerralla uusiin puihin! Kaiken tämän hullunmyllyn jälkeen Tomi on edelleen mielestään ihanneammattissaan - saavuttanut unelman, josta useimmat joutuvat vain haaveksimaan. Ja kaiken tämän hullunmyllyn jälkeen hän on edelleen sama hymyilevä, kohtelias ja kauniisti vaatimaton naapurinpoika!

- Olen pärjännyt vain olemalla oma itseni ja elämällä muutoin tavallisten ihmisten tavallista elämää, sanoo Tomi. -Töitä on ollut riittävästi, koko tämä vuosi loppuun saakka näyttää ihan hyvältä. Keikkoja on 15-25 kuukaudessa, viikonloppuisin aina.

-Autoa saa kerrankin ajaa ihan tarpeekseen saakka, Tomi naureskelee. -Onneksi velipoika Timo on välillä keikkakuskina. Laskeskelimme yhdessä, että vuoden mittaan tangokuningas tulee istuneeksi autossa yli viisi kuukautta normaalimittaisina työpäivinä laskien!

-Nyt lähtee taas lujaa, kun tanssilavat maalla aukeavat. Sitä odotan innolla. Ja taas Suomen kartta käy tutummaksi kuin Taivalkunnan ala-asteella! Oman haitarinkin otan kesällä keikoille mukaan, pienet polkat alkajaisiksi voi olla hyvä juttu!, Tomi hehkuttaa.

-Esiintyvän taiteilijan ja superjulkkiksen elämä on rankkaa: yövalvomista, pitkiä ajomatkoja, latautumista esitykseen, yleisön valloittamista uudelleen ja uudelleen.

Miten jaksat? Jääkö vapaa-aikaa? -No, tämä on niin kuin yritystoimintaa. Myyn tuotetta nimeltä Tomi Markkola. Työtä ei voi jättää, kyllä se on tuotava mukaan kotiinkin, vastaa Tomi ja näyttää kaikesta huolimatta iloiselta ja rentoutuneelta. -Tarvitaanhan välillä vapaapäiviäkin, asioiden hoitamiseen ja itsensä hoitamiseen. Kesää kohti olen alkanut taas vähän kuntoilla.

Entäs, mahtuuko kuvaan vielä golf? -Kyllä, tänä kesänä! Varmaan niin täällä kotikentällä kuin esiintymispaikkakunnillakin. Suomessa on paljon golf-kenttiä, ja peli on sopivaa rentoutumista ennen illan keikkaa!

Onko maailmalla kuitenkin mukava kääntää Volvon nokka kotia kohti? -Aina on niin. Nokia on hyvä paikka asua ja sillä on keskeinen sijainti minunkin ammatissani, täältä pääsee hyvin joka suuntaan. Taivalkunnassa käyn viikottain ja välillä soittelen. Kyllä tänne on ikävä.

Voisitko tulla tänne vielä takaisin asumaan? -Kyllä tulenkin, varmasti. Joskus vielä rakennan tänne jotakin - joko virran rantaan Nokian kaupungin lahjatontille tai muualle!

Kerrotko jotakin lähitulevaisuudensuunnitelmistasi? -Tätä hommaa teen toistaiseksi, kun kauppa käy. Kansa kuitenkin tarvitsee viihdettä, niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina - silloin sota-aikanakin. Armeijahomma on vielä osin edessä - laivaston soittokuntakin ehti houkutella minua joukkoihinsa, pitää katsoa. -Ensimmäinen pitkäsoittolevyni ilmestyy 13.5., siitä tulevaisuus paljon riippuu. Kultalevymyynti, 20.000 kpl, on hyvä tavoite!

Näyttää siltä, että olet vuoden mittaan tullut hyvin sinuiksi julkisuuden kanssa? -Joo, tästä on oppinut tosi paljon. Eikä siitä enää välitä, että kaikki tuijottaa...

Eikä ihme, että tuijottavat, on se Tomi niin iihana! Oli ilo tavata!

MAANRAKENNUSTYÖT

- perustusten kaivuusta pihatöihin
- soran ja maa-ainesten kuljetukset

**URAKOITSIJA
KARI MOISIO
Taivalkunta
puhelimet:**

340 0178, 0400-620 667

HALLITTU RAKENNEMUUTOS ?

Matti Hyriäinen

Kuulun ikäluokkaan, jonka muistikuvan aikana maaseudulla on tapahtunut lähes kaikki sähkön, öljyn ja yleensä konevoiman aiheuttama kehitys. Hätkähdän itsekin; ajanlaskun alusta on pian 2000 vuotta, mutta esim. öljyä on hyödynnetty vasta vajaa 100 vuotta.

Toki öljy tunnettiin jo aikojen alussa, mutta mm. maataloudessa sitä alettiin Suomessakin käyttää vasta sotien jälkeen 50-luvulla. Itsekin "sotasaalislapsena" syntyneenä ehdin pilata selkäni hevostöissä ennen kuin ehdin edes uneksia traktoreista, saati sitten tukkinostureista.

Oman aikani kokemusten lisäksi muistikuviani rikastuttaa lapsena kuulemani seikkaperäiset kertomukset vuosisadan alun elämästä, kertomukset, joita hyvin usein sain kuulla kylään poikenneilta naapureilta, heidän rupatellessaan vanhempieni kanssa. Tarinat toistuivat vieraiden vaihtuessa ja syöpyivät lapsen mieleen.

Voisin elävästi kuvitella tekeväni taksvärkkipäiviä Laukon kartanoon tai pyörittänäni hevoskierrolla rosmaa ja vähän myöhemmin "maamoottorilla" puimakonetta. Hallussani on myös kirjekokoelma äitini ja hänen sisarustensa kirjeenvaihdosta vuosilta 1910-1930. Niistä jos mistään ryöpsähtää silmille sen ajan olosuhteet ja arvot. Elettiin luontaistaloudessa ja luonnon ehdoilla. Kädentaitojen tärkeys korostui niin naisten käsityöissä kuin miesten kirvestöissäkin, jotka metsästyksen ja kalastuksen ohella olivat elämisen edellytys niihin aikoihin. Ketun nahalla sai hyvän työhevosen. "Tuhkurin" ja oravan ollessa myös arvoturkiksia.

Taloissa ja torpissa oli väkeä tämän päivän mittapuun mukaan pilvin pimein, ja varsinkin sadonkorjuun aikaan pelloilla hääri kaikki kylän "kynnelle kykenevät". Joku teki "hevospäiviä", joku uurasti polttopuiden tai viljasäkkinsä eteen, joku teki jotain muita "vällypäiviä". Ja työllistipä isomman talon sonnikin montaa mökkiläistä, sillä raha ei aina ollut maksuväline näissä asioissa.

Nykyajan EU-renki hoitelee koneineen parin kylän pellot sivutöinään ja MOTO parturoi metsiä parin hehtaarin päivävuhtia ilman, että kansa Kauniilta ja Rohkeilta aina edes huomaakaan.

Kun tulin Taivalkuntaan 60-luvun lopulla, oli seutu naapurikunnista katsoen hyvin edistyksellistä: Tyhjänperän viljavat aukeat olivat käsité sinänsä, ja paikkakunnalle toi uutta tervettä ajattelua ja tekniikkaa Alastaloon ja Ylistaloon vuokraviljelijäksi siirtynyt Mauno Ilottu. Mies, joka agraaritaustansa ja koulutuksensa lisäksi oli hankkinut

kannuksensa Maatalouskeskuksen konekonsulttina. Radikaalien viljelyratkaisujensa ansiosta hän menestyi erittäin hyvin, ja lupsakkana seuramiehenä vauhditti osaltaan koko paikkakunnan kehitystä.

Vuokraviljely alkoi yleistyä näihin aikoihin, ja käsite "karjaton maatalous" puhutti vanhempaa ikäluokkaa, joka näki sen "rahattomana maataloutena". Se oli kuitenkin työvoimapoliittinen realiteetti, jota valtiovalta osaltaan vauhditti lehmien tapporahoin ja peltopaketein.

Karjattoman maatalouden epäilijät olivat kuitenkin sikäli oikeassa, että kun Kemira alkoi lannoittaa ja "Hankkija ryhtyi kylvämään ja puimaan peltoja", oli isäntien verokirja yhä useammin muualla kuin omassa pöytälaatikossa. Tänä päivänä on päätoiminen talonpoika todella katoava luonnonvara myös Taivalkunnassa.

Kun mainitsin luontaistaloudesta vanhaan aikaan, oli se sitä myös lasten kohdalla. Esimerkkinä lainaan pätkän 11-vuotiaan äitini kirjeestä 25. päivä tammikuuta 1914:

"Niilo sai yhden kärpän, ei hän ole saanut vielä kettua ja minä olen saanut kaksi rottaa ja minä nyljin ne ja minä tehin nukelleni lakin ja puuhkan ja muhvin."

Lapset olivat myös hyvin selvillä paikkakunnan asioista ja ilmeisen hintatietoisia, sillä kirje jatkuu:

"Minä olen pyydystänyt Niilolle hiiriä ja minä saan 5 penniä kappaleesta. Täällä on jo kaikki tukit Rekolan metsästä rannassa. Meidän Musta myytiin jo ja saatiin 190 mk ja itte maksettiin 140 mk ja meiltä myydään yksi lehmä kun se ei lypsä paljoo"

23.9.1923 päivätty kirje kertoo maatalouden koneellistumisesta:

"Niilo osti täällä Rekolasta rosman, ja hevoskierron kun sinne laitettiin ittelle puima ja moottori. Saadaan nyt pikemmin puitua viljat vaikka kyllä sitä täytyy tän syksyn vielä käsin väännellä mutta edistää se sittenkin. Ei saada sitä kuntoon kun ei ole ainetta että sais luhaan parveen. Hän maksoi siitä 1500 mk. Ei se ole kallis se on muuten hyvä vielä."

Se oli ajankohtaista 74 vuotta sitten. Mikähän on ajankohtaista 74 vuoden päästä?

VUOKRA-LIFTIT

Työlavapalvelua alan huipulta

- Nostolavat	- Nestekaasut
- Rakennuskoneet	- Hitsauskaasut
- Puutarhakoneet	- Hitsaustarvikkeet

YKKÖS-TELIN OY

Yrittäjäkatu 14, Nokia puh. 3413 400.

LYDIA JA HILMA MUISTOISSANI Sirkka Suvanto

Oli joulukuun 21. päivä 1930.

Alastalossa oli suuret juhlat, Kertun ja Paavon häät. Äitini ja isäni menivät

sinne, mutta minua ei otettu mukaan, koska siellä oli tarjolla viiniä ja tanssia yömyöhään. Eihän se 5-vuotiaalle sovi. Sirkka sai jäädä

Hilma-tädin hoitoon. Meidän seuraksemme ja turvaksemme oli kutsuttu Lydia Koivisto, tyynen rauhallinen, kookas naisihminen. Jos vaikka kauppaankin olisi tulossa outoja pyrkijöitä, kyllä ne Lyyti osaa käännättää ovelta, ja jos puhelin soi, niin Lyyti kuulee paremmin kuin Hilma. Siinä harkitut toimenpiteet.

Keittiön ovelle koputettiinkin, mutta Lydia sanoi vakaasti: *"Tänä iltana ei myydä mitään, kun kauppias ja rouva ovat kylässä."* Oudon kulkijan tupakkahammas jäi kolottamaan, mutta Hilma ja Lydia istuutuivat kahvikupin ääreen rupattelemaan:

Hilma: *-Ei se Lyytikään ole miestä vaivoikseen ottanut.*

Lyyti: *-En kun äitekin on varottanut.*

Hilma: *-En minäkään huoli, enkä ainakaan juoppoa miestä.*

Lyyti: *-Sehän se. Kai niitä kysyjä aina silloin tällöin on.*

Voi, kun teki mieli sanoa, mitä olin kaupassa kuullut. Yksi Taavettikin jutteli: *"Se Lyyti on niin kauniskin kuin aurinko ja varmaan hyvä työhminen."*

Hilman tunteista muistan samoilta ajoilta eräänkin tapauksen... Meidän keittiöön tuli muuan sahan miehistä, kookas vanhapoika pyhävaatteissaan hieman hiprakassa ja kysyi: *"Ooks sää, Hilma, aatellut mennä naimisiin?"* *"En huoli, enkä juoppoo miestä ainakaa"*, oli vastaus. *"No, ei sitten"*, vastasi kosija, mutta jäi vielä siihen seisoskelemaan. Hilma jatkoi: *"Meettekös siitä tai minä heidän ämpärillisen kylmää vettä niskaanne, että tunteet jäähtyy!"* Katsoin parhaaksi siinä vaiheessa kipittää pois keittiöstä. Siellä olisi voinut vaikka tallukat kastua.

Hilma lauleli joskus surullisia balladeja ja rakkauslauluja. Varhaisin muistoni on laulusta, jossa oli säe: *"...kokonainen kynttilä jalkaan palo, palo heiliä varrotessa..."*. Minä, 3 - 4-vuotias kakara ajattelin, että on se rakkaus kamalaa, kun voi jalkansa polttaa, kunnes vuosien kuluttua hoksasin, että laulussa tarkoitetaan kynttilänjalkaa. Eihän niillä ennen vanhaan sähkövaloa ollut.

Lyydia oli monia vuosia Taivalkunnassa koululla keittäjänä. Ahkerasti hän isoa pataa hämmensi. Ei koskaan puuro ollut pohjaan palanutta. Ruokalista viikosta toiseen oli:

maanantaina hernekeittoa, tiistaina kaurapuuroa, keskiviikkona mannaryynivelliä, torstaina jauheliha-perunakeittoa, sekä perjantaina riisipuuroa. Lydia hymyili aurinkoisesti tyytyväisenä kun lasten rivit poistuivat ruokalasta. Tytöt niata nöksäyttivät ja pojat pokata kopsauttivat kiittäessään ruoasta.

Puhdasta lämpöä, jatkuvaa säästöä.

Uusi monien etujen Shell-klubi. Liity jäseneksi jo tänään.

termoShell

Tilaukset: **HYVÄMAA KY**
(931)3410 912 JA 3420 411

Tapautui helmikuun yönä klo: 01-02 Taivalkunnantie 552:ssa.

Ote poliisin pöytäkirjasta 25.2.97:

"Nokian poliisin partio havaitsi pysäköidyn ajoneuvon, jossa oli virta-avaimet virtalukossa ja ovet avoinna. Tämän jälkeen tarkastettiin Taivalkunnantie 552:ssa sijaitsevan kiinteistön ovien lukitus ja havaittiin, että Nokian puoleisessa päässä kivijalassa oleva luukku oli avoinna. Luukulle johti tuoreet jalanjäljet ja luukun sisäpuolella oli märkiä jälkiä.

Samanaikaisesti kiinteistön yläkerrasta kuului ääniä. Sisällä oli joihin yritettiin huutamalla saada yhteys, mutta huutoihin ei vastattu.

Tämän jälkeen tilattiin paikalle toinen poliisipartio. Kiinteistössä on kellarikerros, kaksi asuinkerrosta ja ns. kylmä ullakkotila. X ja Y löytyivät vakaamasta ullakolta purujen päältä kauimmaisessa nurkassa, mistä käynti ullakolle johtaa. Ullakolle ei siis johta portaita. Poliisin mennessä ko. tilaan oli irtonainen luukku nostettu reiän päälle ja alumiiniset tikkaat oli vedetty ullakolle. X ja Y otettiin kiinni ja toimitettiin Tre:en poliisilaitoksen vankilaan."

HALPAA POLTTOÖLJYÄ

TRAKTORIVARAOSA JA TARVIKE

Hatunpään valtatie 40
33100 T:re 03-212 2747

VANKKAA AMMATTITAITOA VARMAA TOIMINTAA

Meiltä löytyy tietoa, taitoa ja kilpailukykyiset hinnat

TARVIKKEET ASENNUKSET URAKOINNIT

- *Kattovalaisimet*
- *Seinävalaisimet*
- *Lattiavalaisimet*
- *Pöytävalaisimet*
- *Plafondit*
- *Spotit*
- *Kattokruunut*
- *Yleisvalaisimet*
- *Työpistevalaisimet*
- *Lyhdyt*
- *Valopylväät*

NOKIAN *SÄHKÖTALO OY*

PYHÄJÄRVENTIE 1, 37120 NOKIA
PUH. 3426 600 TELEFAX 3426 620
AV. 7.00-17.00 LA. 10.00-13.00

RUNOJA JA AJATELMIA

Ruotusotamiehen jäljillä

Aurinko hymyilee.
Minulleko hymyilet? Et kai tosissasi?
Järven pinta kimaltelee hopeaa.
Lempeä kesätuuli tuo
huumaavan tuoksun mesiangervon,
kuuntelen,
lämmin ihoni herkistyy,
se kuulee korkeuksista
kiurun iloisen äänen,
korvani ei sitä erota.
Loikoilen nurmikolla.
Kaksi vuosisataa sitten
tällä paikalla asui ja askarteli
ruotusotamies Viitala.
On kutsuttu ja lähtenyt aseharjoituksiin.
Vaimo ja viisi lasta
kaikki työssä
naurismaata kitkemässä.
Lehmä nyhtää ruohoa laitumella.
Lampaat, kolme karitsaa ja emä
aitauksessaan.
-Nyt lähden ja hyppään,
hyppään järveen, en jaksa enää,
huikkaa pojista vanhin.
-Tuolla viivyttyllä ei nauriita
talveksi saada, varoittaa äiti.
-Isä kyllä antaisi luvan, penää poika.
-Sinä olet hänen kultapojunsa,
huomauttaa äiti, mene sitten.
-Tack så mycket! poika
virkaa ja juoksee, hyppää Teernijärveen.
Ruotuun Kohman Klemolan
pestattiin Viitala.
Kuulutaan aateliin,
von vain puuttuu.
Onko niin? Eipä taida.
Mikäpä tässä elellä.
Sota-asu, ase kruunulta,
palkkaakin hopeataalareita.
Luontaiset torppa, maata.
Tuoreet kalat järvestä,
marjat, riistaa metsästä.
Vuosikymmen aikaa siitä,
sota Kustaa kuninkaan
oli mustan pelon aika,
perheen isä rintamalla,
kotiin toivoi palaavaksi
vaimo pienten lasten kanssa.
Terveenä ja korpraalina
tuli kotiin sotamies.
Rauhan aika paras aika
tehdä työtä torpan mailla.

**Into Kangasniemi
omalla pihalla**

Syysilta

Syksy jo saa.
Lehdet kun varisevat
Niin syyssateet karisevat
Maahan melkein routaiseen
Harvoin käydä saa ilmaan
poutaiseen
Seison hiljaa,
Kuuntelen puimatonta viljaa
Se rauhaisasti rapisee
Maassa lehdet vapisee
Usvaharso sitoo maan
Taas luonnossa seisoa saan
Voin kuvitella keijujen tanssin
Nau'un saatan kuulla kissin
Joka kait myös kuvittelee haltijat
Olen kuullut kertojat
Ne taikayöstä tästä puhuu
Säpsähdän!
Pöllö jossain huhuu.

Osmo Sorva, 5lk

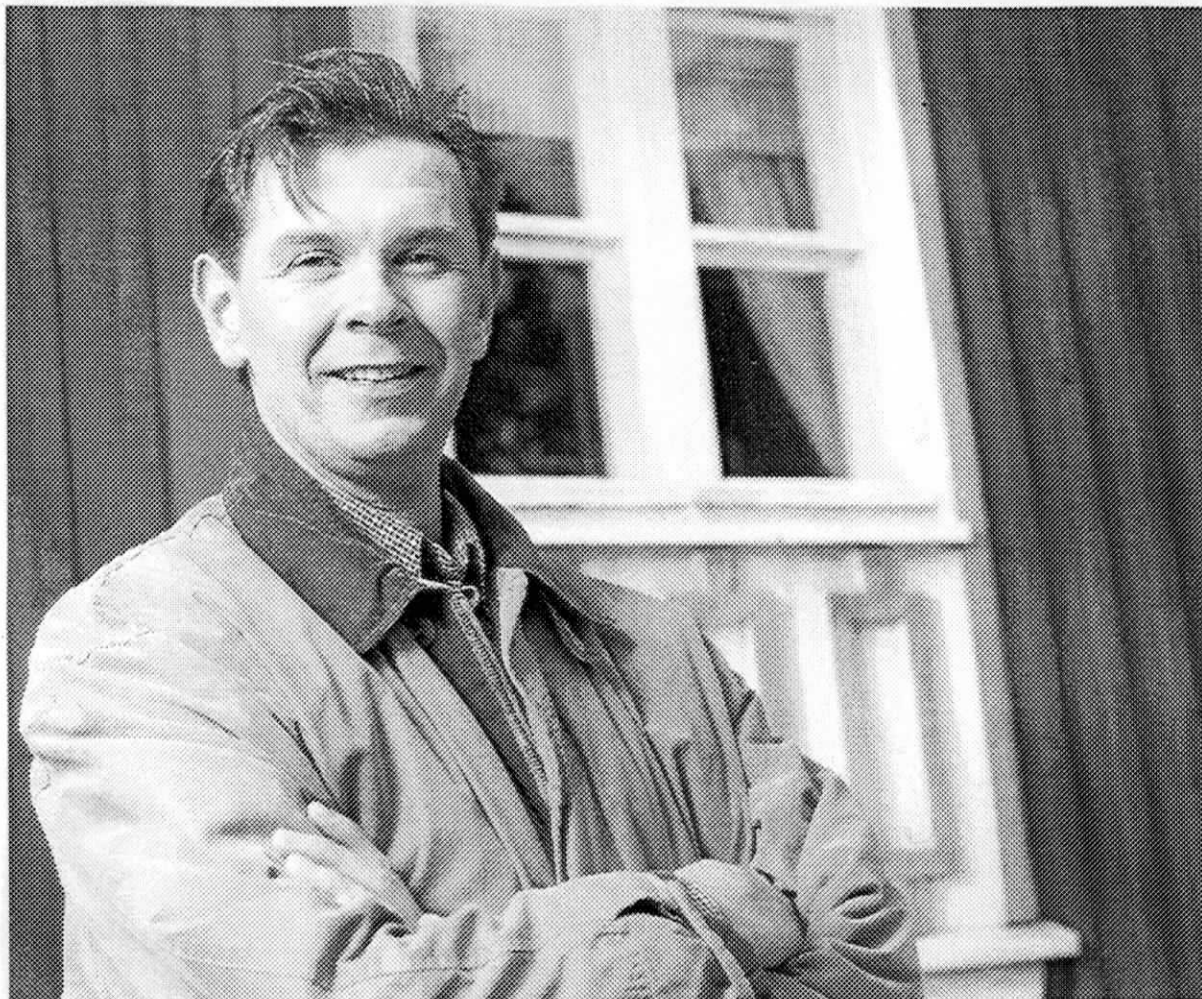

Kevät

Kevät on mukavaa aikaa,
siinä on jotain outoa taikaa.
Silloin pienet kukkaset nuput
saa
ja aurinko sulattaa jo lumisen
maan.
Kohta jo linnut taivaalla liittää
ja pojat pajusta pilliä viiltää.
Jäät ne kohta ojista sulaa
ja moni poika niissä mulaa.
Nyt jo laukkaa hevonen
ja kohta paukkaa ukkonen.

Mira Toro, 5lk

”KOTI KUNTOON, MUTTA MILLÄ RAHALLA?”

Tero Lunnela, omakotitalon remontoija

Tarvitseeko asuntosi remonttia? Vai haaveiletko kokonaan uuden kodin rakentamisesta?

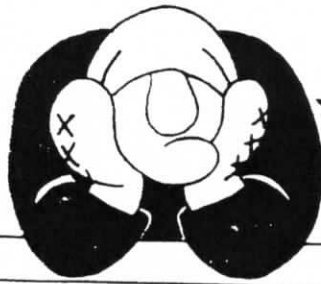
Oli lainantarpeesi minkä suuruinen tahansa, tule konttoriimme keskustelemaan siitä. Räätelöidään yhdessä sinulle laina, jonka koko ja takaisinmaksu on sovitettu juuri sinun tilanteeseesi. Ja joka tarvittaessa myös joustaa. Meiltä saat myös lisätietoa kunnan myöntämästä korkotuesta. Tule käymään. Puhutaan laina-asiat selväksi!

Merita

Nokia p.256 2766

TERÄMUMMO

TAAS SE KOLLI
PAINATTA A JOSSAIN...
SIITÄKÄN O ENÄÄ SEU-
RAA KU JOBKUS JA
JOULUNA.
TARSKOHAN HANK-
KIA JOKU UUS
ELUKKA...?

KOIRAT ON TYPERIÄ...

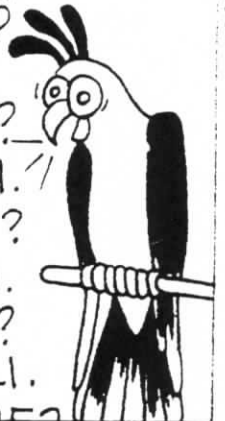
...JA NE KUALAA.
JA HAISEE.

PAPU-
KAIJA
VOIS OLLA
AIKAS
KIVA
.....

... TAIKKA SITTE EI...

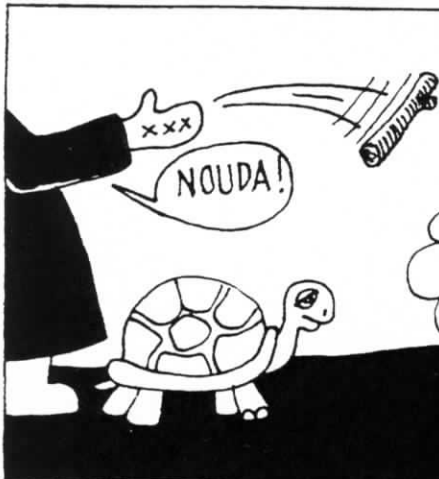
MINÄ POLLI.
SINÄ JANE?
MINÄ POLLI.
SINÄ JANE?
MINÄ POLLI.
SINÄ JANE?
MINÄ POLLI.

LAMMASKI PAPANOITTIS KUITESKI
SOHVAN NURKKAAN JA SÖIS
VERHOT...

...KAMELI OLIS IHAN
HAUSKA, MUTTA
SE EI MAHTUS
OVESTA...

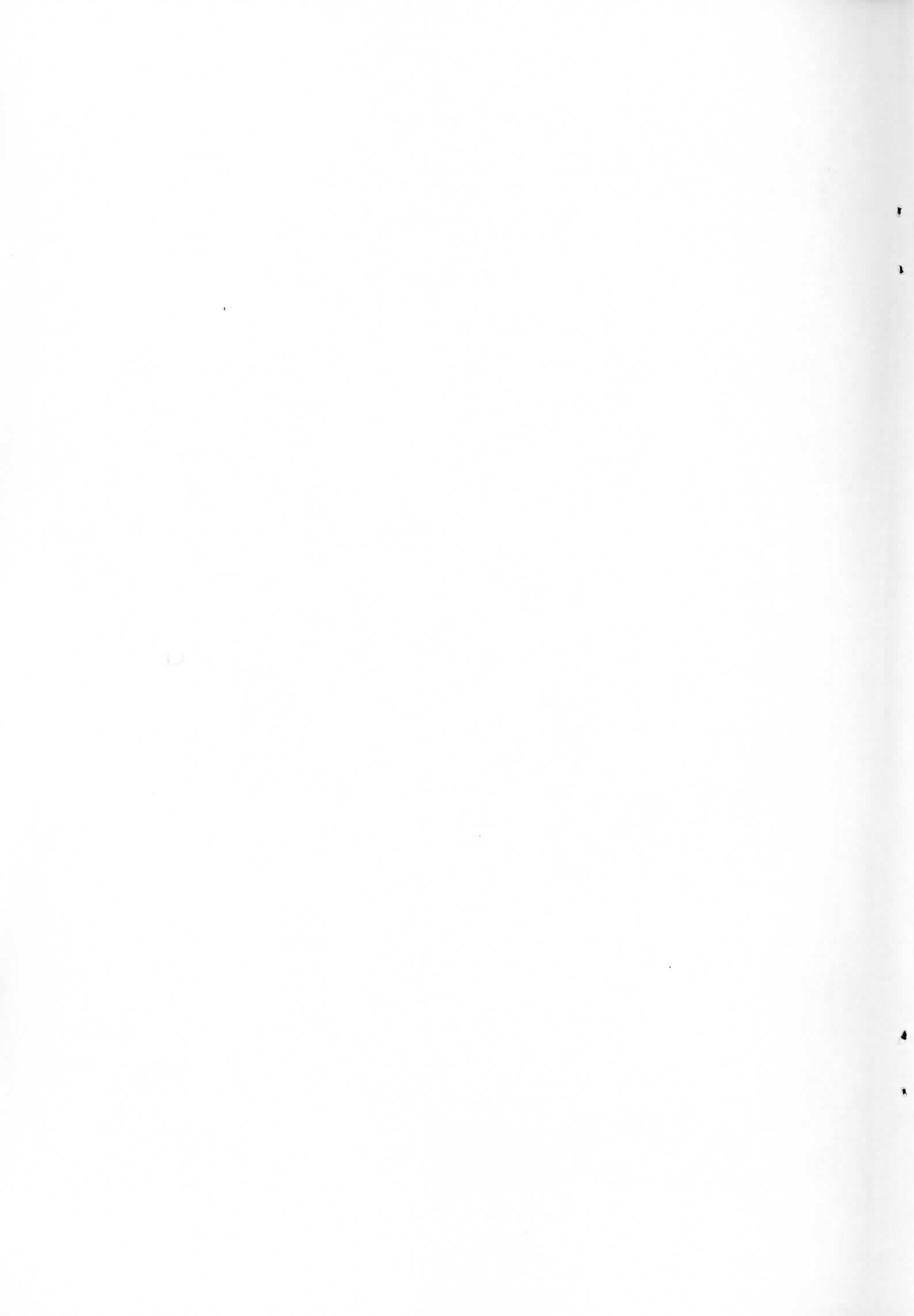
NOUDA!

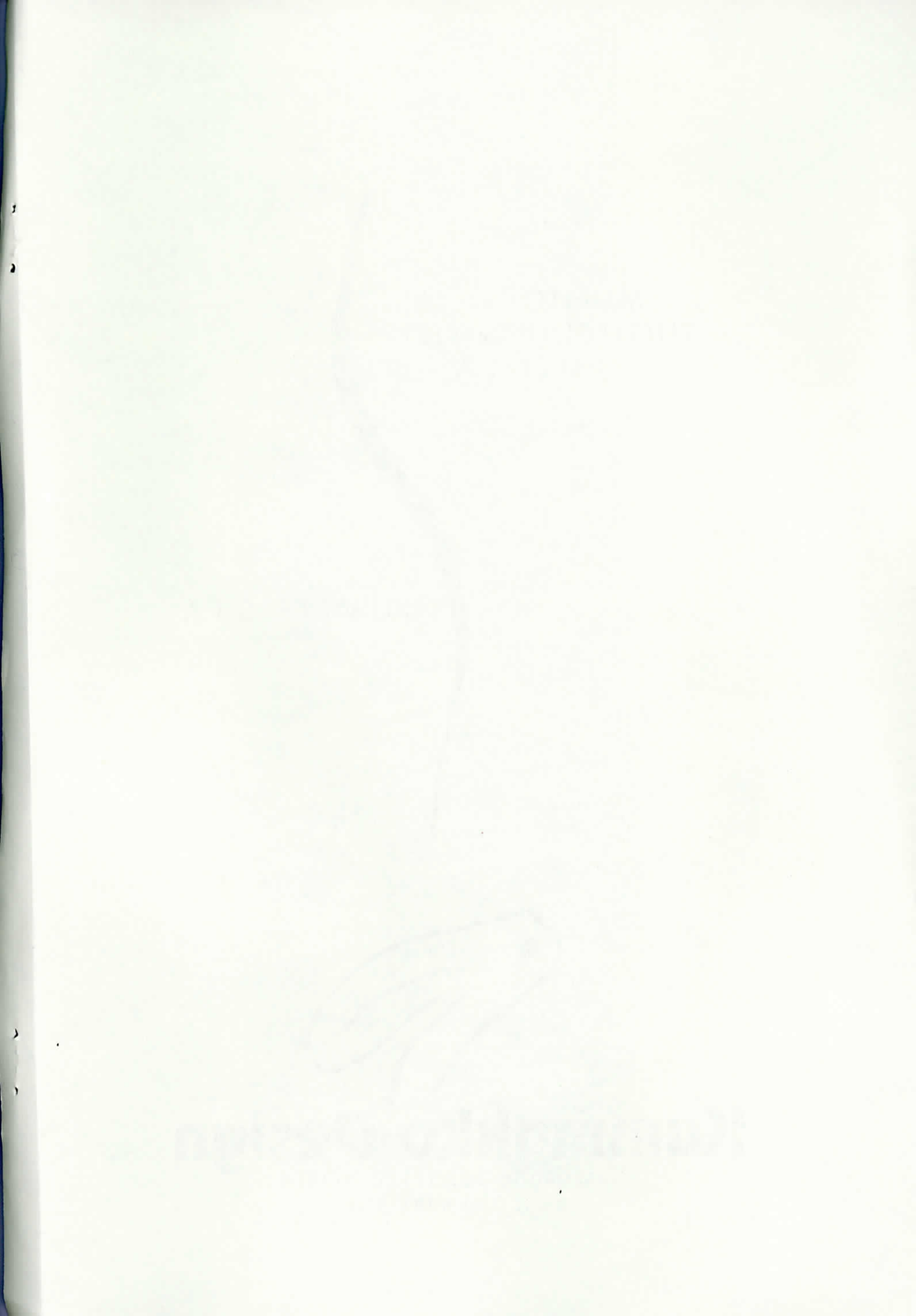
...JA
KILPIKONNAN
KANSSA
TUHRAAN-
TUS AINA
KAUHEESTI
AIKAA
KAIKKEEN.

JA TULEEHAN SE
HÄISKÄKIN AINA
SILLON TÄLLÖN
KOTONA
KÄMMÄÄN...

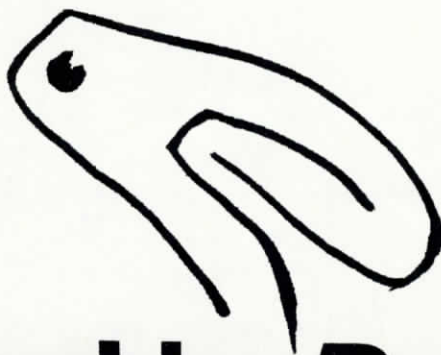
54

MUOTOILU- JA
TUOTESUUNNITTELU-
PALVELUA

KUVITUSTA

Kummakko-Design

Kassilantie 20, 37120 NOKIA

gsm: 040 5241 518